

**Ο ΜΟΥΓΓΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΑΡΡΑΣ**

«Ο καρεκλάς μουγγάθηκε. Ο Παναγιώτης Τάσιος, καρεκλάς, 60 χρονών, κάτοικος Κολωνού, εντελώς ξαφνικά και ανεξήγητα σταμάτησε να μιλάει. Σημειωτέον ότι ο μουγγός ήταν και είναι τελείως υγιής κατά τους ιατρούς».

ΠΕΜΠΤΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019 ώρα 20.00

**5^ο ΓΕΛ ΑΙΓΑΛΕΩ
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ**

Ο Μουγγός είναι ο άνθρωπος που χάνει τη δουλειά του και αποξενώνεται από τη γύρω του πραγματικότητα, όταν αδυνατεί να προσαρμοστεί και νιώθει άχρηστος. Χάνει το ενδιαφέρον για τη ζωή του και στο τέλος απανθρωποποιείται/ από-προσωποποιείται, γίνεται αντικείμενο. Αξιοσημείωτο είναι ότι ο θύτης του, κύριος Ιωάννης, κάτοχος του καλυκοποιείου που «φαλίρισε», γίνεται συγχρόνως και σωτήρας του. Δηλαδή τον καταστρέφει και τον επαναπροσδιορίζει ως «κτήμα». Ο ισχυρός παράγοντας που ελέγχει και ρυθμίζει τα πάντα και που η δύναμή του είναι η υπερσυγκέντρωση υλικού πλούτου, «το πλούτος κι ο μπερεαλισμός»... Παρά την εξωτερική ευγένειά του, παραμένει υποκριτικά καλός και γλοιώδης. Η απουσία κάποιου ορατού κέρδους γι' αυτόν, στην παράδοξη δσοληψία, ισοδυναμεί με το απόλυτο κέρδος: «ό,τι έχω θέλω να είναι καταδικό μου» παραδέχεται, με σχεδόν ηδονική αυταρέσκεια. Όλα μπορεί να τα αποκτήσει για να κορεστεί η ιδιοτροπία/ διαστροφή του, να κατέχει τα πάντα και να είναι ο κορίαρχος.

Κι αν νομίζουμε πως η έσχατη θυματοποίηση είναι μόνο προϊόν φαντασίας ως αναλογιστούμε ένα σύγχρονο περιστατικό, αυτό με την Αν, την 89χρονη συνταξιούχο καθηγήτρια, από το Σάσεξ, που αποφάσισε να κάνει ευθανασία, σε μια κλινική της Ελβετίας, όταν ένωσε ξένη: «Λένε προσαρμουςτείτε ή πεθαίνετε. Στην ηλικία μου αισθάνομαι ότι δεν μπορώ να προσαρμοστώ, γιατί δεν μπορώ να κατανοήσω αυτή τη νέα εποχή. Όλοι οι παλιοί τρόποι για να κάνω κάτι έχουν αλλάξει». Κοινωνικές συνθήκες λοιπόν, μπορούν να φέρουν τον άνθρωπο σε οριακές καταστάσεις, σε ένα μεταίχμιο όπου «παύει» να είναι άνθρωπος και μετατρέπεται σε κάτι άλλο πρωτόγνωρο/παραμορφώνεται.

Σαφείς και οι πολιτικές προεκτάσεις: η καχυποψία μιας φασίζουσας εξουσίας, η απειλή των Κόκκινων ως κακό που ισοπεδώνει τα πάντα στο όνομα της ισότητας, που θα ανατρέψει ένα άλλο κακό: τη δυνατότητα άνισου πλουτισμού. Και οι ήρωες; Ασυνείδητοι, προτιμούν να μπουν στη θέση του θύτη αντί να εξογιανθεί η κατάσταση.

Α. Θεοδωρίδη

Ο πληθυσμός των θεατρικών έργων του Σ. Καρρά με τις πρωτόγονες διανθρώπινες σχέσεις του, βιώνει την έκπτωση από τον παράδεισο της Φύσης και την κοινωνική παγίδευση χωρίς αδιέξοδο στον αυτοπεριορισμό, στην απομόνωση και την μοναξιά, σε πρωτόγονες σχέσεις εξουσίας - εξουσιαζόμενου, στην ερήμωση, εξωτερική και εσωτερική, στην συρρίκνωση της διαπροσωπικής επικοινωνίας. Πίσω από το ρεαλισμό ελλοχεύει το απροσδιόριστο, το άπιαστο άγνωστων

σημασιών, που συμπυκνώνεται σε μια αόριστη απειλητική ατμόσφαιρα [...] Ο κόσμος αυτός δεν λυτρώνεται με μια τραγική καταστροφή, αλλά μόνο μεταμορφώνεται σε ολόένα πιο παράλογες παραστάσεις. Το οικείο γίνεται τελείως ξένο.

Β. Πούχνερ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΡΟΛΩΝ

Κυρ- Γιώτης: Γκοτσόπουλος Γιάννης

Ναυικά: Αλκυόνη Μενδρινού

Γιώργος: Οδυσσέας Μαλαξιανάκης

Χρήστος: Κώστας Παπαγεωργίου

Τάσος: Άρης Νηστευτόπουλος

Κύριος Ιωάννης: Φίλιππος Γέρου

Γραμματέας: Λυδία Τζωρτζάτου

Φώτης: Δημήτρης Νικολαΐδης

Γιάννης/Διοικητής: Γιάννης Λαρεντζάκης

Φρόσω: Λίνα Μπενέτου

Ροδόπη: Δήμητρα Κλινάκη

Ενωματάρχης: Δημήτρης Μπίθας

Δήμαρχος: Ιπποκράτης Κλειδωνιάρης

Έκτακτη συμμετοχή: Ηλίας Πλατάνας

Σκηνοθεσία: Θεοδωρίδη Ανατολή

Σκίτσα: Γιάννης Γκοτσόπουλος

Αφίσες: Αλκυόνη Μενδρινού

Φροντιστής ήχου: Ηλίας Πλατάνας

Ευχαριστούμε θερμά για το **μάθημα μπουζουκιού** τον Δημήτρη Μακρίδη.

Επίσης ευχαριστούμε τη Μαριάννα Χριστοφιλοπούλου και τον Βασίλη Σάβλα για την κατασκευή/επιμέλεια σκηνικών.